

ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

The image of professional nurses as perceived by students of
Faculty of Nursing Chalermkarnchana University

นภสวรรณ ศรีสุข¹ เขมรัตน์ มณีสุวรรณ¹ และดร.อุทัย อร่ามเรือง²

¹คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

333 หมู่ 13 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

³บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

*E-mail: uthaia0101@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey study) ประชากรที่ศึกษาเป็น นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จำนวน 211 คน โดยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ที่ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เปรียบเทียบจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-test) และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในแต่ละด้าน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.3 ส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 19-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.7 ประชากรส่วนมากจะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.4 ส่วนมากจะพักอาศัยอยู่ที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 97.6 และส่วนใหญ่มีผลการเรียนสะสมอยู่ในช่วง 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 52.1 และพบว่าค่าเฉลี่ยภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ รวมทุกชั้นปีอยู่ในช่วงระดับมากที่สุด โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในช่วงระดับมากที่สุด คือด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.64 ,S.D.= 0.55) รองลงมาคือด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.65 ,S.D.= 0.57) และพบว่าภาพลักษณ์ของพยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน ด้านค่าตอบแทน และ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ ซึ่งมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ส่วนด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพ, การรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล

Abstract

This research aims to study the image of Registered Nurse as perceived by nursing students in Sisaket Chalermkarnchana University that is a survey study research. The populations of this survey are 211 Nursing Students whose study the Bachelor degree of Nursing Program in Sisaket Chalermkarnchana University. In this case study is used Questionnaire tool that the reliability was .90 which Data were analyzed by Descriptive Statistics such as mean and standard deviation (S.D.) and this test was used to compare the difference between t-test and one-way ANOVA in each model. Most of the females are 95.3%, most of them live in 19-20 years, or 41.7%. Most of the populations are first-year students, accounting for 28.4%. dorm 97.6% and most of the students accumulated in the range of 3.01-3.50 or 52.1% and found that the average of Registered Nurse image perceived by nursing students. All grades are in the highest grade. It was found that the mean of all sides was in the highest level. Is the level of

education and basic knowledge. At the highest level (\bar{X} = 4.64, S.D = 0.55), followed by Registered Nurse practice At the highest level (\bar{X} = 4.65, S.D. = 0.57), it was found that the image of nurses was perceived by nursing students. Chalermkarnchana University Educational level and basic knowledge Compensation and Registered Nurse communication. The difference was statistically significant at .01 level. There was a statistically significant difference at .05 level.

Keywords: Registered Nurse image, Perception of Nursing Students

1. บทนำ

ภาพลักษณ์ (image) หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในความนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือคุณสมบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ภาพที่เกิดขึ้นในความนึกคิด อาจเป็นภาพของตนเองหรือผู้อื่น สิ่งอื่นก็ได้ ภาพลักษณ์อาจเป็นภาพที่มีอยู่ก่อนแล้วจากประสบการณ์ที่ผ่านมาแต่โดยธรรมชาติมนุษย์มักจะสร้างภาพลักษณ์ที่ตนเองประสบไว้ควบคู่กันไปด้วยการสร้างภาพที่จะเกิดขึ้นหรือต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต (อวยพร ตันมุขยกุล, 2539 อ้างถึงใน วิมล อ่อนเส็ง, 2550 : 2)

ภาพลักษณ์สามารถสามารถจำแนกตามมุมมองได้ 2 มุมมอง คือ มุมมองที่บุคคลหรือบุคคลในองค์กรมองภาพลักษณ์ตนเอง (self-image) เป็นภาพลักษณ์ที่เกิดจากความคิดและความเชื่อของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของตนเอง ซึ่งอาจเป็นรูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ การแสดงออกทางพฤติกรรมและอารมณ์ เป็นภาพที่บุคคลคิดและเชื่อว่าตนเองเป็นเช่นไรแล้วส่งผลถึงการกระทำและผลการปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ (Strasen, 1992 อ้างถึงใน วิมล อ่อนเส็ง, 2550 : 2-3) และมุมมองที่บุคคลมองภาพลักษณ์ของผู้อื่น เป็นภาพที่เกิดจากบุคคลอื่นหรือบุคคลภายนอกวิชาชีพหรือบุคคลนอกองค์กรรับรู้เกี่ยวกับรูปร่าง สิ่งที่ปรากฏ การแสดง การกระทำ หรือผลงานของสิ่งใด ซึ่งอาจเป็น บุคคล สิ่งของหรือหน่วยงาน ซึ่งภาพลักษณ์ทั้ง 2 มุมมองมีความสำคัญแตกต่างกัน คือ โดยภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นจริงจะเป็นการรับรู้ตามประสบการณ์ที่ได้รับ ส่วนภาพลักษณ์ในอุดมคติจะเป็นสิ่งที่คาดหวังว่าควรจะเป็นภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์นี้จะเป็นเป้าหมายซึ่งต้องหาแนวทางให้บรรลุถึง นอกจากนั้นสตรีเซน (Strasen, 1992 อ้างถึงใน วิมล อ่อนเส็ง, 2550 : 3) ยังได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ในอุดมคติว่าเป็นภาพที่เกิดขึ้นตามที่บุคคลเชื่อว่าควรจะเป็นหรือเป็นภาพที่คาดหวังต้องการให้เกิดขึ้น (อานวย วีรวรรณ, 2541 อ้างถึงใน วิมล อ่อนเส็ง, 2550 : 3)

ภาพลักษณ์ขององค์กรตนเองในภาพดี บุคคลนั้นจะเกิดความภาคภูมิใจในองค์กรของตนเองและมององค์กรตนเองในด้านดีผลที่ตามมาก็คือบุคคลในองค์กรให้ความสำคัญสนับสนุนต่างๆ ขององค์กรที่จะนำองค์ของตนเองไปสู่ความสำเร็จ และหากบุคคลในองค์กรมองภาพลักษณ์ขององค์กรของตนเองในด้านที่ไม่ดีแล้ว จะทำให้บุคคลที่อยู่ในองค์กรมีอัตมโนทัศน์ในตนเองต่ำ ขาดความมั่นใจ ความมีคุณค่าในตนเองต่ำและส่งผลให้ผู้รับผิดชอบองค์กรลดน้อยลงไปด้วย ในการประเมินภาพลักษณ์วิชาชีพการพยาบาลในมุมมองของนักศึกษาพยาบาลนั้น สื่อได้ว่าเป็นการมองตนเองว่านักศึกษาพยาบาลจะต้องจบไปเป็นพยาบาลต่อไป (อ้างถึงใน วิมล อ่อนเส็ง, 2550 : 3)

จากการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพทั้งที่เกิดขึ้นจริงและในอุดมคติตามการรับรู้ของนักศึกษาแต่ละชั้นปี และนักศึกษาผู้ช่วยพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษว่าเป็นอย่างไร ซึ่งนักศึกษาจะเป็นบุคคลรุ่นใหม่ในการได้รับการถ่ายทอดวิชาชีพพยาบาลเพื่อเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ดีในอนาคตต่อไป ถ้าหากเกิดภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพในด้านดี ก็จะทำให้ศึกษามีความเชื่อมั่น มีความมั่นใจ และมีคุณค่าในตนเอง รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในวิชาชีพการพยาบาล แต่ถ้าการศึกษาครั้งนี้เกิดภาพลักษณ์ในวิชาชีพพยาบาลในด้านที่ไม่ดีจะเป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้บริหารทางการศึกษา อาจารย์พยาบาล และพยาบาลวิชาชีพนำมาปรับปรุงภาพลักษณ์วิชาชีพ เพื่อให้ให้นักศึกษาพยาบาลได้เห็นถึงอัตมโนทัศน์ของตนเอง รวมทั้งเป็นการพัฒนานักศึกษาให้เห็นความมีคุณค่าในตนเองและเห็นถึงคุณค่าในวิชาชีพการพยาบาลที่ดีต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

2. เพื่อความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ จะแตกต่างกัน

3. ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของกรวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

3. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมโดยแจ้งให้นักศึกษาทราบ เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม อ่านแบบสอบถาม ให้ฟังและเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย

4. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลการศึกษาตามวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-test) และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

5. สรุปผลการศึกษา

การสรุปผลการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 211 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 95.3 เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 19-20 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาช่วงอายุ 21-22 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ช่วงอายุ 23 ปีขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ช่วงอายุ 18 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และช่วงอายุต่ำกว่า 17 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 เป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ที่หอพัก จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 97.6 และพักอยู่กับบิดามารดา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 94.8 มีโรค

ประจำตัว จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และส่วนใหญ่มีผลการเรียนสะสมอยู่ในช่วง 3.01-3.50 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาคือผลการเรียนสะสมช่วง 3.51-4.00 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมาเป็นผลการเรียนสะสมช่วง 2.51-3.00 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และอันดับสุดท้ายผลการเรียนสะสมช่วง 2.01-2.50 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

2. จากศึกษาภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา พบว่า ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่คือด้านการควบคุมตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านรูปร่างและคุณลักษณะส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด และ ด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, 4.72 และ 4.65 ตามลำดับ

2.1 จากการศึกษาด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน พบว่า ผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ พยาบาลต้องสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ รองลงมาคือ พยาบาลต้องมีความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเต็มความสามารถ และ พยาบาลมีความรู้ในด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการให้บริการในหอผู้ป่วย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, 4.73 และ 4.63 ตามลำดับ

2.2 จากการศึกษาด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ พบว่า ผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.71$, S.D.= 0.51) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน รองลงมา พยาบาลพึงเคารพสิทธิส่วนตัวของผู้ป่วยโดยรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยไว้เป็นความลับ และ ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71, 4.70 และ 4.65 ตามลำดับ

2.3 จากการศึกษาด้านค่าตอบแทน พบว่าผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{x}^2=4.40$,

S.D.=0.62) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ พยาบาลวิชาชีพจะต้องปฏิบัติงานอย่างมีศักยภาพคุ้มค่าตอบแทน รองลงมา พยาบาลวิชาชีพควรมีเงินเดือนและค่าตอบแทนที่เหมาะสม และ วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีค่าตอบแทนสูง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ,4.27 และ 4.01 ตามลำดับ

2.4 จากการศึกษาด้านการสนับสนุนวิชาชีพ พบว่าผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด ติดตามข้อมูลข่าวสารของวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ รองลงมา ส่งเสริมสนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมวิชาชีพ และ เป็นสมาชิกสภาการพยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60, 4.59 และ 4.58 ตามลำดับ

2.5 จากการศึกษาด้านด้านรูปร่างและคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่าผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ วางตัวได้เหมาะสมตามกาลเทศะ น่าเชื่อถือเป็นแบบอย่างที่ดี รองลงมา เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และ เป็นผู้ที่มีอารมณ์ร่าเริง แจ่มใส ทำทางเป็นมิตร, การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ สะอาดเรียบร้อย, เป็นผู้ที่มีกิริยาท่าทางสุภาพ อ่อนโยน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ,4.75 และ 4.72 , 4.72 , 4.72 ตามลำดับ

2.6 จากการศึกษาด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ พบว่าผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ กิริยาท่าทางสุภาพ น้ำเสียงอ่อนโยนใช้คำสุภาพ ให้การต้อนรับผู้รับบริการและญาติด้วยอัธยาศัยอันดี รองลงมา ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้รับบริการ และเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวด้านการสื่อสารเพื่อการดูแลสุขภาพประชาชนได้สอดคล้องกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม, สนใจรับฟังตอบข้อซักถามและอธิบายให้ผู้รับบริการทราบด้วยความเต็มใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66, 4.64 และ 4.61, 4.61 ตามลำดับ

2.7 จากการศึกษาด้านการควบคุมตนเอง พบว่าผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด อยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.47) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุด คือ พยาบาลไม่แสดงออกถึงกิริยา มารยาท วาจา และน้ำเสียงที่ไม่ดีต่อผู้ป่วย รองลงมา พยาบาลไม่

แสดงสีหน้าท่าทางที่ไม่พอใจออกมาให้ผู้อื่นเห็น และพยาบาลไม่แสดงอาการเฉยเมยหรือละเลยต่อความต้องการของผู้ป่วยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 , 4.74 และ 4.73 ตามลำดับ

3. วิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามอายุ พบว่า ภาพลักษณ์ของพยาบาลไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า มี 3 ด้านคือ ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน ด้านค่าตอบแทน และ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับ .01 และ ด้านการปฏิบัติเชิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ มีอีก 3 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุน ด้านรูปร่างและคุณลักษณะส่วนบุคคล และ ด้านการควบคุมตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามที่อยู่อาศัย มี 1 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อีก 5 ด้าน คือ ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน ด้านค่าตอบแทน ด้านการสนับสนุนวิชาชีพ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ และด้านการควบคุมตนเอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามโรคประจำตัว มี 1 ด้าน คือ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ ซึ่งมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ .01 แต่ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามผลการเรียนสะสม พบว่า มี 1 ด้านคือ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ ซึ่งแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ .01 ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ภาพรวมของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ โดยผู้ศึกษาขออภิปรายตามรายด้าน 7 ด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

1. การศึกษาภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ซึ่งพบว่า ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.59 , S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่คือด้านการควบคุมตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่า 4.73 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณีย์ ท่าดี ศึกษาภาพลักษณ์เชิงวิชาชีพตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพังงา พบว่า ภาพลักษณ์เชิงวิชาชีพตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.32) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการควบคุมตนเอง ด้านค่าตอบแทน ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านรูปร่างและบุคลิกส่วนบุคคล ด้านการสนับสนุน

วิชาชีพ และด้านการปฏิบัติระดับวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดตามอุดมคติและที่เกิดขึ้นจริง

2. การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพ ตามการรับรู้ของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นปี การศึกษา ที่อยู่อาศัย โรคประจำตัว ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตาม เพศ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีภาพลักษณ์ของพยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา สังขะเกตุ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนศรีวัฒนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ของโรงเรียนศรีวัฒนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ ไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตาม อายุ พบว่า อายุกับภาพลักษณ์ของพยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ศรีลิม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพ ตามการรับรู้ของผู้รับบริการชาวต่างชาติ โรงพยาบาลเอกชนในเครือสมิติเวช พบว่า ภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของผู้รับบริการชาวต่างชาติโรงพยาบาลเอกชนในเครือสมิติเวช ที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้ภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า ด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน ด้านคำตอบแทน และ ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ ต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ .01 ส่วนด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล อ่อนเส็ง ได้ศึกษาวิจัย

เรื่อง ภาพลักษณ์พยาบาลเชิงวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ พบว่า ภาพลักษณ์พยาบาลเชิงวิชาชีพตามคุณลักษณะที่เกิดขึ้นจริงกับภาพลักษณ์พยาบาลเชิงวิชาชีพตามคุณลักษณะในอุดมคติตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปีและรวมทุกชั้นปีมีความแตกต่างกัน

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตามที่อยู่อาศัย พบว่า ด้านการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี พานสายตา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ภาพลักษณ์ คุณภาพบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน พบว่า การรับรู้ต่อภาพลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐที่แตกต่างกัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อจบ ม.6 หรือเทียบเท่า ภูมิลำเนา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ที่ให้การอุปการะทางการเงิน

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จำแนกตาม ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม พบว่า ด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านระดับการศึกษาและความรู้พื้นฐาน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รศ.ดร.อวยพร เรื่องตระกูล, วชิรวิทย์ ยางไชย การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตามทัศนะของนักเรียน: การวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ากลุ่ม นักเรียนที่แตกต่างกันในตัวแปรอิสระเหล่านี้คือ เพศ เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นของนักเรียน การศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์พยาบาล มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ใช้ผลการศึกษานี้ไปวางแผนในการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พัฒนาภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพ โดยเฉพาะการปฏิบัติเชิงวิชาชีพด้านการควบคุมตนเอง ด้านค่าตอบแทน และด้านการติดต่อสื่อสารเชิงวิชาชีพ

1.2 เผยแพร่ผลการศึกษาให้กับสถาบันอื่น เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ตนเองของนักศึกษาที่เกิดขึ้นจริงให้เหมาะสมสอดคล้องกับในอุดมคติที่ต้องการให้เกิด

1.3 เผยแพร่ผลการศึกษาให้กับนักศึกษาพยาบาลเพื่อการปรับปรุง และพัฒนาภาพลักษณ์ตนเองที่เกิดขึ้นจริงให้เหมาะสมสอดคล้องกับในอุดมคติที่ต้องการให้เกิด

1.4 เผยแพร่ผลการศึกษาให้กับผู้บริหารทางการพยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ ที่จะเป็นแบบอย่างให้กับนักศึกษาพยาบาลและมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพให้กับนักศึกษาในฐานะครูพี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

1.5 เผยแพร่การศึกษาให้กับองค์กรวิชาชีพ มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ของวิชาชีพ ในการส่งเสริมภาพลักษณ์ให้กับวิชาชีพพยาบาลและแสดงบทบาทปกป้องวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล

2.2 ศึกษาระยะเวลาโดยติดตามภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 ในกลุ่มประชากรเดียวกัน

2.3 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

2.4 ศึกษาภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ในวิทยาลัย

พยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

8. บรรณานุกรม

แซ่ไข เอมะรักษ์. (2557). ภาพลักษณ์พยาบาล วิชาชีพ ในศตวรรษที่ 21. (วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

จรรยา แก้วใจบุญ, เกศินี การสมพจน์ และวรินทร์ธร ภัทรพริยพันธ์. (2554). ภาพลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเพเยา. เพเยา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเพเยา.

ดุขฎี เทียมเทศ บุญมาสูงทรง. (2553). ภาพลักษณ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทัศนะของตลาดแรงงานผ่านการประชาสัมพันธ์. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา.

ทิพวรรณ ศรีลิ้ม. (2552). การศึกษาภาพลักษณ์พยาบาลวิชาชีพ ตามการรับรู้ของผู้รับบริการชาวต่างชาติ โรงพยาบาลเอกชนในเครือสมิติเวช. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นลินี พานสายตา. (2555). การรับรู้ภาพลักษณ์ คุณภาพบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ. (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).

นัยนา สังข์เกตตุ. (2551). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เนตรชนก คงทน. (2551). ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

เบญจวรรณ จงมหาศาลชัย. (2550). ภาพลักษณ์ของพยาบาลตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลอุตรดิตถ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,

- สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ประภา ลิ้มประสูติ และคณะ. (2554). การปฏิรูประบบสุขภาพกับบทบาทของพยาบาลวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลง (Health Care Reform and Changed Professional Nursing Roles). วารสารพยาบาลสาธารณสุข.
- พงศธร พึ่งเนตร. (2557). ภาพลักษณ์การบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร 2557. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ภัชรินทร์ ซาตัน และคณะ. (2552). กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์องค์กร ของวิทยาเขตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยาเขตกาฬสินธุ์.
- ลฎาภา ทำดี. (2553). การรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหวาย อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- วันทนา เนาว์วัน และพรชรรณ สุขสมวัฒน์. (2552). ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาในมุมมองของประชาชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. งานวิจัยทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิมล อ่อนเส็ง. (2550). ภาพลักษณ์พยาบาลเชิงวิชาชีพ ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีณา เอี่ยมประไพ. (2551). ภาพลักษณ์สวนสุนันทา: วาทกรรมเกี่ยวกับสถาบัน พระมหากษัตริย์. รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพล แพทย์จัตุรัส. (2551). การศึกษาภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนตามการรับรู้ของผู้ปกครอง: กรณีศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีภูเขียวบริหารธุรกิจ จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ).
- แสงทวน วงศ์ราษฎร์. (2553). การรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลหงส์หิน อำเภอจุน จังหวัดพะเยา. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- อัมพรเพชร ชาญวิจิตร. (2551). ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครราชสีมามาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนในเขตเทศบาลนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา).